

ЧОТИРНАДЦЯТА СЕСІЯ АНДРІЇВСЬКОЇ СІЛЬСЬКОЇ РАДИ СЬОМОГО СКЛИКАННЯ ОЛЕКСАНДРІЙСЬКОГО РАЙОНУ КІРОВОГРАДСЬКОЇ ОБЛАСТІ

РІШЕННЯ

від 26 січня 2017 року

№ 117

Про місцеві податки і збори

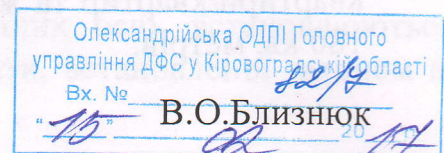
Відповідно до пп. 24, 28 ст. 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», ст.ст. 8, 10, 12 розділу I та розділу XII Податкового кодексу України від 02.12.2010 № 2756-VI (зі змінами)

СІЛЬСЬКА РАДА ВИРІШИЛА:

1. Встановити на території Андріївської сільської ради
 - 1.1. Місцеві податки:
 - податок на майно;
 - єдиний податок.
 - 1.2. Місцеві збори:
 - туристичний збір.
 - 1.3. Акцизний податок з роздрібної реалізації підакцизних товарів.
2. Затвердити Положення про справляння місцевих податків на території Андріївської сільської ради (додаток 1).
3. Встановити, що дане рішення набирає чинності з дня його прийняття.
4. Вважати таким, що втратило чинність рішення Андріївської сільської ради від 29 січня 2015 року № 389 «Про місцеві податки і збори».
5. Рекомендувати Олександрійській об'єднаній державній податковій інспекції Головного управління ДФС у Кіровоградській області забезпечити своєчасне та повне справляння всіх місцевих податків.
6. Контроль за виконанням даного рішення покласти на постійну комісію з питань планування, бюджету та фінансів.

Сільський голова

З оригіналом
секретар сільської ради *С. Н. Богдєєв*

Додаток
до рішення Андріївської
сільської ради
від 26 січня 2017 року № 117

**Положення
про справляння місцевих податків
по Андріївській сільській раді**

I. До місцевих податків належать:

- 1) податок на майно;
- 2) єдиний податок.

1. Податок на майно.

Податок на майно складається з:

- 1) податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки;
- 2) транспортного податку;
- 3) плати за землю.

1.1. Податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки

1.1.1. Платники податку визначаються відповідно до п.266.1 ст.266 Податкового кодексу України (зі змінами), (далі – Кодекс).

1.1.2. Об'єкт оподаткування визначається відповідно до п.266.2 ст.266 Кодексу.

1.1.3. База оподаткування визначається відповідно до п.266.3 ст.266 Кодексу.

1.1.4. Пільги із сплати податку визначаються згідно з п. 266.4 ст. 266 Кодексу.

База оподаткування об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, у тому числі їх часток, що перебувають у власності фізичної особи - платника податку, зменшується:

- а) для квартири/квартир незалежно від їх кількості - на 60 кв. метрів;
- б) для житлового будинку/будинків незалежно від їх кількості - на 120 кв. метрів;
- в) для різних типів об'єктів житлової нерухомості, у тому числі їх часток (у разі одночасного перебування у власності платника податку квартири/квартир та житлового будинку/будинків, у тому числі їх часток) - на 180 кв. метрів.

Таке зменшення надається один раз за кожний базовий податковий (звітний) період (рік).

1.1.5. Ставка податку встановлюється відповідно до п.266.5 ст.266 Кодексу.

1.1.5.1. Ставки податку для об'єктів житлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб, встановлюються у відсотках до розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 кв. метр бази оподаткування (таблиця 1).

Таблиця 1

№ з/п	Типи об'єктів житлової нерухомості	Ставка податку, %
1	2	3
1	Житловий будинок – будівля капітального типу, споруджена з дотриманням вимог, встановлених законом, іншими нормативно-правовими актами, і призначена для постійного у ній проживання. Житлові будинки поділяються на житлові будинки садибного типу та житлові будинки квартирної типу різної поверховості. Житловий будинок садибного типу - житловий будинок, розташований на окремій земельній ділянці, який складається із житлових та допоміжних (нежитлових) приміщень	0,25
2	Прибудова до житлового будинку – частина будинку, розташована поза контуром його капітальних зовнішніх стін, і яка має з основною частиною будинку одну (або більше) спільну капітальну стіну	0,25
3	Квартира – ізольоване помешкання в житловому будинку, призначене та придатне для постійного у ньому проживання	0,25
4	Котедж – одно-, півтораповерховий будинок невеликої житлової площі для постійного чи тимчасового проживання з присадибною ділянкою	0,25
5	Садовий будинок – будинок для літнього (сезонного) використання, який в питаннях нормування площі забудови, зовнішніх конструкцій та інженерного обладнання не відповідає нормативам, установленим для житлових будинків	0,2
6	Дачний будинок – житловий будинок для використання протягом року з метою позаміського відпочинку	0,2

1.1.5.2. Ставки податку для об'єктів нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб, встановлюються у відсотках до розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1

січня звітного (податкового) року, за 1 кв. метр бази оподаткування згідно з таблицею 2.

Таблиця 2

№ з/п	Типи об'єктів нежитлової нерухомості	Ставка податку, %
1	2	
1	Будівлі офісні	0,25
2	Будівлі торговельні	0,25
3	Господарські (присадибні) будівлі – допоміжні (нежитлові) приміщення	0,1
4	Інші будівлі	0,25

1.1.6. Порядок обчислення суми податку визначається відповідно до пп.266.7, 266.8 ст.266 Кодексу.

1.1.7. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному року.

1.1.8. Порядок сплати податку визначається відповідно до п.266.9 ст.266 Кодексу.

Податок сплачується за місцем розташування об'єкта/об'єктів оподаткування і зараховується до відповідного бюджету згідно з положеннями Бюджетного кодексу України.

1.1.9. Строки сплати податку визначаються відповідно до п.266.10 ст.266 Кодексу.

1.2. Транспортний податок.

1.2.1. Платники податку визначаються відповідно до п.267.1 ст.267 Податкового кодексу України (зі змінами), (далі – Кодекс).

1.2.2. Об'єкт оподаткування визначається відповідно до п.267.2 ст.267 Кодексу.

Об'єктом оподаткування є легкові автомобілі, з року випуску яких минуло не більше п'яти років (включно) та середньоринкова вартість яких становить понад 375 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року.

1.2.3. База оподаткування визначається відповідно до п.267.3 ст.267 Кодексу.

1.2.4. Ставка податку встановлюється з розрахунку на календарний рік у розмірі 25 000 гривень за кожен легковий автомобіль, що є об'єктом оподаткування відповідно до пп.267.2.1 п. 267.2 ст. 267 Кодексу.

1.2.5. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному року.

1.2.6. Порядок обчислення суми податку визначається відповідно до п.267.6 ст. 267 Кодексу.

1.2.7. Порядок сплати податку визначається відповідно до п.267.7 ст.267 Кодексу.

Податок сплачується за місцем реєстрації об'єктів оподаткування і зараховується до відповідного бюджету згідно з положеннями Бюджетного кодексу України.

1.2.8. Строки сплати податку визначаються згідно з п.267.8 ст.267 Кодексу.

1.3. Плата за землю.

1.3.1. Ставка земельного податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено (незалежно від місцезнаходження), визначається відповідно до ст.274 Податкового кодексу України (зі змінами), (далі – Кодекс).

1.3.1.1. Ставка податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено, встановлюється у розмірі не більше 3 відсотків від їх нормативної грошової оцінки, для земель загального користування - не більше 1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки (таблиця 1), а для сільськогосподарських угідь - не менше 0,3 відсотка та не більше 1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки (таблиця 2).

Таблиця 1

		Документи на право власності оформлені	Документи на право власності не оформлені
1	Присадибна ділянка в межах норм в селі	0,05	0,05
2	Землі промисловості	1	3
3	Землі комерційного призначення	3	5
4	Землі громадської забудови	1	1,5
5	Під виробничими дворами і будівлями	0,03	0,05
6	Земельні ділянки транспорту і енергетики	2	3
7	Інші земельні ділянки	2	3
8	Земельні ділянки надані для потреб сільськогосподарського виробництва, водного та лісового господарства	1	2

Таблиця 1

1	Особисте селянське господарство фізичних осіб, в тому числі: рілля, пасовища та сіножаті	0,3
2	Земельна ділянка (пай)	1,0
3	Земельні ділянки для ведення садівництва	0,3
4	Сільськогосподарські угіддя за 1 га	0,3

1.3.1.2. Ставки земельного податку за земельні ділянки, розташовані за межами населених пунктів, нормативну грошову оцінку яких не проведено, визначено п.277.1.ст.277 Кодексу

Ставка податку за земельні ділянки, розташовані за межами населених пунктів, встановлюється у розмірі 5 відсотків від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по області, а для сільськогосподарських угідь - не менше 0,3 відсотка та не більше 5 відсотків від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по області (таблиця 3).

Таблиця 3

1	Особисте селянське господарство фізичних осіб, в тому числі: рілля, пасовища та сіножаті	0,3
2	Земельна ділянка (пай)	1,0
3	Земельні ділянки для ведення садівництва	0,3
4	Сільськогосподарські угіддя за 1 га	0,3

1.3.2. Пільги по сплаті земельного податку визначаються відповідно до ст.ст. 281, 282 Кодексу.

2. Єдиний податок

2.1. Платники податку визначаються відповідно до пп.291.3 – 291.7. ст.291 Податкового кодексу України (зі змінами), (далі – Кодекс).

2.2. Об'єкт оподаткування, порядок визначення доходів та їх склад для платників єдиного податку першої - третьої груп визначається відповідно до ст.292 Кодексу.

2.3. Ставка податку встановлюється відповідно до ст.293 Кодексу.

2.3.1. Ставки єдиного податку для платників першої групи встановлюються у відсотках (фіксовані ставки) до розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року (далі - прожитковий мінімум), другої групи – у відсотках (фіксовані ставки) до розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року (далі - мінімальна заробітна плата), третьої групи – у відсотках до доходу (відсоткові ставки):

1) для першої групи платників єдиного податку - 10 відсотків розміру прожиткового мінімуму;

2) для другої групи платників єдиного податку - 20 відсотків розміру мінімальної заробітної плати.

2.4. Податковий (звітний) період визначається відповідно до ст.294 Кодексу.

2.5. Порядок нарахування та строки сплати єдиного податку визначаються відповідно до ст.295 Кодексу.

II. До місцевих зборів належать:

1) туристичний збір.

1. Туристичний збір.

1.1. Платники збору визначаються відповідно до п.268.2 ст.268 Податкового кодексу України (зі змінами), (далі – Кодекс).

1.2. Ставка встановлюється у розмірі 1 відсотка до бази справляння збору.

1.3. База справляння збору визначається згідно з п.268.4 ст.268 Кодексу. Базою справляння є вартість усього періоду проживання (ночівлі) в місцях, визначених підпунктом 268.5.1 цієї статті, за вирахуванням податку на додану вартість.

До вартості проживання не включаються витрати, вказані у пп.268.4.2 ст.268 Кодексу.

1.4. Податкові агенти:

Справляння збору здійснюється податковими агентами:

а) адміністраціями готелів, кемпінгів, мотелів, гуртожитків для приїжджих та іншими закладами готельного типу, санаторно-курортними закладами;

б) квартирно-посередницькими організаціями, які направляють неорганізованих осіб на поселення у будинки (квартири), що належать фізичним особам на праві власності або на праві користування за договором найму;

в) юридичними особами або фізичними особами – підприємцями, які уповноважуються сільською, селищною або міською радою або радою об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, справляти збір на умовах договору, укладеного з відповідною радою.

1.5. Податкові агенти справляють збір під час надання послуг, пов'язаних з тимчасовим проживанням (ночівлею), і зазначають суму сплаченого збору окремим рядком у рахунку (квитанції) на проживання.

1.6. Порядок сплати збору, податковий період визначаються відповідно до п. 268.7 ст. 268 Кодексу.

1.7. Податковий агент, який має підрозділ без статусу юридичної особи, що надає послуги з тимчасового проживання (ночівлі) не за місцем реєстрації такого податкового агента, зобов'язаний зареєструвати такий підрозділ як податкового агента туристичного збору у контролюючому органі за місцезнаходженням підрозділу.

III. Акцизний податок з роздрібної реалізації підакцизних товарів

1. Платники податку визначаються відповідно до п.п.212.1.11 ст.212 Податкового кодексу України (зі змінами), далі Кодекс.
2. Об'єкт оподаткування визначається відповідно до пп.213.1.9 ст.213 Кодексу.
3. Встановити ставку податку відповідно до ст.215.3.10 Кодексу.

IV. Заключні положення.

1. Стягнення не внесених в установлений термін місцевих податків здійснюється згідно з чинним законодавством.
2. Надміру сплачені платниками суми місцевих податків і зборів зараховуються в рахунок майбутніх платежів.
3. Іноземні юридичні особи і громадяни сплачують місцеві податки і збори на рівних умовах з юридичними особами і громадянами України, якщо інше не передбачено міжнародними договорами та законодавством України.
4. Відповідальність за правильність обчислення, своєчасність сплати місцевих податків і зборів покладається на платників відповідно до чинного законодавства.
5. Контроль за сплатою місцевих податків і зборів здійснюється органами ДФС.
6. Зміни та доповнення до місцевих податків вносяться сільською радою.

Сільський голова:

В.О.Близнюк

З оригіналом вчено секретар сільської ради: Г.Г. С.Н.Тордієско

